

■ A My Fair Lady vasárnap

Miért lyukas a függöny?

Lapunk szilveszteri számában úgy szolt egy tréfa, miszerint Árkosi Árpád legszívesebben újra megrendezné a My Fair Lady-t. Szó se róla, gonosz kis tréfa volt, s természetesen annyi köze van a darab valódi ktvánalmához, mint mondjuk egy elsőfelvonásos Elizának a királyi palotához. A musical tudniillik kitűnő. Lendülete van, szerkezete van, hangulata és bája és zamata van, minekutána a színészek és a táncosok, legyenek bár túlterhelve, láthatóan úgy élvezik, mintha színészkirályi gázsikért csinálnák. De erről később. Vasárnap este a tudóstíró rájött, mi egy színház legfontosabb eleme. Nem a színész, nem az igazgató, nem is a menedzser, de mégcsak nem is színpad, vagy a sűgőlyuk, hanem a függöny.

Az a hatalmas bíbor függöny, amely ha felemelkedik, feltárlhat előttünk egy másik világ. Mármost a Szegedi Nemzeti Színház bíbor nagyfüggönye lyukas. Egy közepes méretű lyuk tátong rajt, cirka három méter magasan, közép tájon. Nem volt idő e lyuk mibenlétén morfondírozni, mert a tudóstíró csakhamar meglátta Elizát. Elfogultságot jelentünk be. Csarnóy Zsuzsa olyan tisztán, egyszerűen és elragadóan játszott és énekelt, hogy igazán megérdemelne néhány névjegyes rózsacsokrot az öltözőjébe, és megérdemelne szerelmes leveleket névtelen rajongóktól, szóval igazán kijárna neki, hogy néhány tucatnyival emelkedjék imádoinak száma, s ha ez mégis elmaradna, hát a sznobok és úgyszólván korára kell gondolnunk, hiszen olyan kevés az elragadtatott, és tisztán elfogult ember manapság. Mintha az elfogultság bűn lenne, a vadság és a gátlástalanság pedig erény. És tán Árkosi Árpád is erről beszél leginkább. Hogy kétszáz magyar szavacskával is lehetsz magyar milliomos, mint ahogy van is ilyen, meg százezer szóval is maradhatsz magyar ágrólszakadt. Hogy nem jó az, ha bárkiből bármi lehet. Mert az értékválság. Hierarchia nélkül nincs normális világ. Egyszóval, művészno kedves, lássa csak, ez a mondat itt egy szál recezensi rózsza ezért az Elizáért. Helyei László lendületes, szívtelen, bogaras professzort alakított, kevesebb finomsággal, mint inkább alapos határozottsággal. Nagyon jó, hogy lelátogatott Szegedre. Aki itt él, s be-betéved a színházba, tudhatja, milyen nehéz Király Leventét egy szerepben helyettesíteni. Anglia legerkölsőbb apukája figurájában Rácz Tibor prezentált egy jókora cáfolatot, mai természetesen nem Király Levente kritikája, hanem Rácz Tibor érdeme. Talán egy kicsit öregebb lehetett volna. De ez csak egy sejtés, s úgy lehet, e kettős alakítás is az Alfréd-megformázás lehetőségeiről szól. Abban a gyönyörűen megkomponált esküvői nagyjelenetben Rácz Tibor mindenesetre felejtethetetlen volt. Jakab Tamás is most érkezett a szerelmes ifjú, Freddy szerepébe. Ő nagyon ért ahhoz, hogy egy kicsit magasabb legyen a kelleténél, hogy bizonytalanabban álljon a földön. Jakab Tamást most a platói szerelem emelgeti. Azért jó az ő alakítása, mert ebbe az eredendően finom, habár színtelen vágyódásba jódag recsegést, rozsdát és mellékzajt belevisz. Ettől lesz a figura izgalmas.

Szóval rendben volt ezen a vasárnap estén minden.

A zenekar is kellemes volt, a világtítás világtított, a jegyszédő nénik tették a dolgukat, üzemelt a büfé, a ruhatárban se keveredtek meg a kabátok, tudóstíró mégis nyugtalan maradt. A függönyre gondol. Az a függöny folyvást eszébe jut. Az a lyukas függöny. Lehet, hogy nincs miből befoltozni?

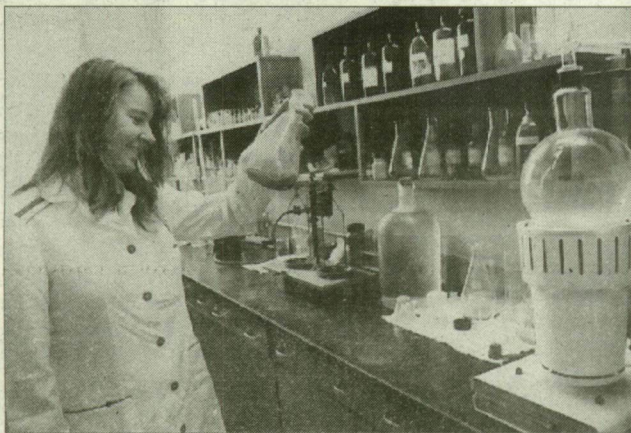
Darvasi László

■ Becsomagolt oktatók

Kémia tanszék története a tanárképzőn

Ünnepség volt tegnap a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, mely nem egyszeri, hanem permanens – mint mondták megnyitójában Szalay István főigazgató –, hiszen a tanárképző fennállásának 120. évfordulóján több rendezvénnel is megemlékeznek a jeles dátumról. Kis kiállításon mutatkoznak be a tanszékek is: a sort tegnap a szinte kezdettől fogva létező kémia tanszék nyitotta.

A tárlókban és a falakon a vegytan története 1873-tól napjainkig, levéltári anyagok, fotók az egykori Pedagógiumról, újságok híradásai az eredményekről. Országos hírű, nagy szaktekintélynek számító

Fotó: Schmidt Andrea

egykori tanszékvezetők képei, Bruckner Győző, Eperjessy György és Koch Ferenc – csak

néhányukat említve. De nemcsak a történelem és a tudomány szerepel a táblákon, ha-

A gólem az idén eltűnik

- Dóm téri ajánlatok a zsűri előtt
- Színház ez, nem lelátó
- A hat közül hárman a ringben

A szabadtéri nézőterének rekonstrukciójára beérkezett ajánlatokat - összesen hatot - részletesen ismertettük lapunkban is január elején, amikor az ajánlattevő cégek bemutatták termékeiket, terveiket. Már akkor nyilvánvaló volt, hogy a hat közül öt megfelel a pályázati kiírás követelményeinek; ez utóbbiakat igyekeztek sorrendbe állítani tegnap a városházán a tanácsadásra és véleményezésre fölkerült szakemberek, valamint a döntést hozó zsűri tagjai. A megbeszélés eredménye: valószínűleg három cégtől rendelnek majd kiviteli terveket s ezeket fogják versenyeztetni: a német-svájci pályázó, a Layher-Nüssli tervét, a magyar Compact Top-Stand rendszerét és a német Hünnebeck ajánlatát.

nyes a nézőtéri szerkezet föl- és leszerelése, s természetesen az árajánlat is a mérlegelés fontos eleme.

Számos más értékelési szempontot is figyelembe vesznek a szakemberek, ami-

kor – írásban – véleményezik mind a hat ajánlatot. Erről állapodtak meg tegnap, s a további „menetrendet” is meghatározták: a szakmai véleményekre figyelemmel január végén dönt a zsűri, ennek alapján előter-

jesztés készül a február 11-i közgyűlésre a kiviteli tervek megrendeléséről.

A térrekonstrukcióval kapcsolatos sokféle megbeszélés után a tudóstírónak az a benyomása: a „gólem” mindenképpen eltűnik ebben az esztendőben a Dóm térről; de minden bizonnyal kiszolgálja még az idei előadásokat, s csak augusztus 20. után látnak hozzá az elbontáshoz. Ennek az a legfőbb és racionális oka, amit fontosabbnak is jeleztünk, hogy tudniillik tér- színházi-szenekai rehabilitációról és nem lelátócsereéről van szó. Az idei szezonig rendelkezésre álló időben – és pénzzel – kétségtelenül lebontható lenne a régi nézőtér, megvehető és felépíthető lenne az új, de a „színházi üzem” beindítására már nem maradna idő... A nyári program veszélyeztetését pedig senki sem vállalhatja.

Sulyok

■ Hacsaturján és Mahler a színházban

Tetsui tetszést aratott

Az idén 90 éve született örmény zeneszerző, Aram Hacsaturján világszerte ismert hegedűversenye és Gustav Mahler, először Budapesten bemutatott 1. Szimfóniája hangzott fel hétfőn este Honna Tetsui japán karmester vezényletével a Szegedi Szimfonikusok előadásában. Az est szólistája Kosztándi István, a zenekar koncertmestere volt, akinek, nevéhez a Hacsaturján hegedűverseny közönségsikere is fűződik. Kosztándi oly muzikálisan és kidolgozottan játszott a szólót, hogy a darab végeztével a közönség tapsára, ráadásul Bach g-moll szólószonátájának Adagio tételét is elő kellett varázsolnia repertoárjából. A versenyműben nyújtott szabad és lírai játéka Honna Tetsui karmesternek is alkalmat adott arra, hogy bemutassa: hogyan lehet szólista és zenekar játékát összeegyeztetni. A nehéz feladat sikerült, a mű ritmikailag összefogott volt. Az európai előadók által bevett romantikus, lírai Hacsaturján értelmezéstől Tetsui eltért, s az előadás tartózkodóbb, ám egyúttal feszültebb is lett. Ez azonban inkább a zenekarra vonatkozik, hiszen Kosztándi szólójátéka líraiságával ellensúlyozta, sőt ellentéteztette a keményebb zenekari hangzást. Összhatásában emiatt egyéni és különleges Hacsaturján-előadást hallottunk.

A hangverseny második részében játszott darab, Gustav Mahler 1. Szimfóniája, a szerző budapesti éveiből való, amikor is az Operaház vezető karmestere volt. A bemutatón 1889 november 20-án, Mahler maga vezényelte művét. A szimfónia eredetileg öt tételes volt, de a szerző egy tételt később elhagyott, s ezt a négy tételes változatot hallhattuk a szegedi előadáson is. A Mahler szimfónia előadásában a zenekarnak ezúttal nem a ritmikai pontosság volt az erős oldala (első tétel), Honna Tetsui azonban nem azért karmesterverseny győztes, hogy a zenekari összjáték minden egyes részletét ne igyekezett volna összefogni. E mozgalmas karmesteri munkával a közönség mintegy külön bemutatót láthatott a minden mozzanatra kiterjedő figyelmeztetés eszközraktárából, s az eredmény sem maradt el: a szimfónia harmadik és kiváltképp a negyedik tételére összefogott és nagy hatású előadásnak tapsolhatott a közönség. Ha az előadástól kiemelhető egy-egy szólam, akkor meg kell említeni az első oboa hajlékony játékát, és a rézfúvósok egyenletesen magas színvonalú teljesítményét. Ugyanez nem mondható el viszont a magasvonalos szólamokról, amelyeknek játéka gyakran volt pontatlan és bizonytalan intonációjú. Mahler köztudottan magas, és a zenészeket a végsőkig próbára tevő követelményeinek a Szegedi Szimfonikusoknak nem sikerült maximálisan megfelelniük, de – összegezve – így is az idei évad egyik kiemelkedő koncertjét hallhattuk hétfőn este.

Horváth Barnabás

HIRDETMEY

Kistelek város jegyzője értesíti

a termelőszoövetkezetek részarány-tulajdonosait, hogy a földkiadó bizottságok megválasztása céljából közgyűlést hív össze.

A Kisteleki Művelődési Házba 1993. február 4-én 9.30 órára az Új Élet Tsz. 1993. február 4-én du. 2 órára a „JÓGAZDA” Szövetkezet (volt Magyar-Szovjet B. Tsz) részarány-tulajdonosait meghívja.

T. V.